

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 sierpnia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Włodzimierz Wróbel (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Andrzej Siuchniński

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek

Protokolant Agnieszka Niewiadomska

w sprawie **A.J.**

skazanego z art. 178a § 1 k. k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

przy udziale prokuratora Prokuratury Krajowej Jerzego Engelkinga,

w dniu 3 sierpnia 2023 r.,

kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego na niekorzyść

od wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w Wejherowie

z dnia 13 stycznia 2022 r., sygn. akt II K 2730/21,

**uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi
Rejonowemu w Wejherowie do ponownego rozpoznania.**

WZ

UZASADNIENIE

Wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego w Wejherowie z dnia 13 stycznia 2022 r. (sygn. akt II K 2730/21) A.J. został uznany winnym czynu z art. 178a § 1 k.k.,

za który wymierzono mu karę ograniczenia wolności w wymiarze 9 miesięcy wykonywania nieodpłatnej i kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin miesięcznie. Wyrok uprawomocnił się bez zaskarżenia.

Od tego prawomocnego orzeczenia kasację w trybie art. 521 § 1 k.k. wniósł Prokurator Generalny, zarzucając wyrokowi *„rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa procesowego i materialnego, tj. art. 500 § 1 i 3 k.p.k. oraz art. 178a § 4 k.k., polegające na wadliwym przyjęciu, iż okoliczności czynu i wina oskarżonego A.J. nie budzą wątpliwości i w konsekwencji wydaniu, bez przeprowadzenia rozprawy, wyroku nakazowego, na mocy którego uznano oskarżonego za winnego popełnienia czynu z art. 178a § 1 k.k. w sytuacji, gdy zarzucony aktem oskarżenia A.J. występki zostały przez niego popełnione po uprzednim prawomocnym skazaniu go przez Sąd Rejonowy w Wejherowie wyrokiem nakazowym z dnia 28 września 2021 r. o sygn. akt II K 1940/21 za ciąg czynów z art. 178a § 1 k.k. oraz w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego w tym wyroku nakazowym, a więc w warunkach określonych w art. 178a § 4 k.k.”*

Prokurator Generalny wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Wejherowie do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja okazała się zasadna.

Jak wskazuje Sąd Najwyższy w ugruntowanym już orzecznictwie „wskazana w art. 500 § 3 k.p.k. przesłanka braku wątpliwości obejmuje nie tylko ustalenia w zakresie sprawstwa czynu, ale wszelkich okoliczności mających wpływ na dokonanie jego właściwej oceny prawnej, w tym co do tak zasadniczej kwestii, jak realizacja przez oskarżonego wszystkich znamion zarzuconego mu czynu, wymienionych w konkretnym przepisie typizującym dane przestępstwo” (wyrok z 27 lutego 2023 r., IV KK 510/22, LEX nr 3556235). Oznacza to, że obowiązkiem Sądu jest uzyskanie wszelkich danych pozwalających na konstatację, że w sprawie nie ma tego rodzaju wątpliwości (tj. na podstawie zebranych dowodów okoliczności czynu i wina oskarżonego nie budzą wątpliwości). W niniejszej sprawie, jak wskazuje Prokurator Generalny w istocie nie dopełniono tego obowiązku i obiektywnie sprawstwo konkretnego typu czynu zabronionego nie było prawidłowo ustalone.

A.J. został skazany wyrokiem nakazowym z dnia 28 września 2021 r. za ciąg czynów z art. 178a § 1 k.k., które popełnił w dniach: 15 czerwca 2021 r. i 21 sierpnia 2021 r., za który wymierzono karę 2 lat ograniczenia wolności oraz orzeczono wobec niego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 8 lat, zaliczając na poczet orzeczonego środka karnego okres elektronicznego zatrzymania prawa jazdy od 15 czerwca 2021 r. do 28 września 2021 r. Orzeczenie to uprawomocniło się w dniu 3 listopada 2021 r. Jak wskazuje Prokurator Generalny z uwagi na najpewniej niedopatrzenie Sądu orzekającego w tej sprawie informacja o tym skazaniu nie została przekazana do Krajowego Rejestru Karnego. Jednak z zeznań funkcjonariuszki Policji złożonych w sprawie wynikało, że A.J. figuruje w systemie jako osoba, której zatrzymano prawo jazdy, w związku z uprzednim kierowaniem pojazdem w stanie nietrzeźwości. Wątek ten nie został jednak zbadany.

Wobec powyższego zastosowano tryb nakazowy w sprawie, w której materiały w postępowaniu nie odzwierciedlały rzeczywistej sytuacji prawnej skazanego. A.J. zatem kierował pojazdem mechanicznym znajdując się w stanie nietrzeźwości, będąc wcześniej prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości, a nadto dopuścił się on tego czynu w okresie obowiązywania go zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, co wyczerpuje ustawowe znamiona typu kwalifikowanego z art. 178a § 4 k.k.

Rację ma Prokurator Generalny, że naruszenie wskazanych w zarzucie kasacji przepisów miało rażący charakter oraz istotny wpływ na treść wydanego prawomocnego wyroku nakazowego, ponieważ zastosowanie właściwego przepisu i zakwalifikowanie zachowania oskarżonego, jako wyczerpującego m.in. dyspozycję art. 178a § 4 k.k., rodziło po stronie Sądu meriti obowiązek orzeczenia nie czasowego, tylko dożywotniego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych (art. 42 § 3 k.k.) oraz obowiązek orzeczenia świadczenia pieniężnego w wysokości wyższej niż zasądzona, bo w kwocie co najmniej 10.000 złotych (art. 43a § 2 k.k.).

Wobec powyższego należało orzec jak w sentencji.

WZ

[f.n.]

